

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1937

FEBRUAR

STEV. 2

Nekaj iz župnijske kronike leta 1936

To-le naj bo označeno, da se nam obudi za preteklo leto spomin in za bodočnost opomin.

Število faranov je po zadnjem ljudskem štetju 5.002.

Rodilo se je v trziški župniji 125 otrok in sicer 65 dečkov in 60 deklic. Od teh je bilo nezakonskih 5. Poleg tega se je rodilo še v ljubljanski bolnici 8 trziških faranov in tako znaša število rojstev 133. — Zlasti starši naj to številklo premislijo in naj se vprašajo, če je tudi Bogu po volji!

Umrlo je v domači župniji 59 oseb, pokopanih je bilo pa na našem pokopališču 67 mrličev in sicer 51 moških in 56 žensk. Otrok pod šestim letom je umrlo 14, nad 70 let starih je bilo pokopanih 17. Najstarejši mrlič je dopolnil v življenju 86 let, 5 mesecev in 8 dni. — Ob spominu na pokojne naj vsak pomisli, da je dolgost življenja našega prav kratka!

Porok je bilo v domači župniji 40, oklicev pa 65. — Naj se vsi poročeni zavedajo odgovornosti poklica in naj iščejo pomoči božje!

Sv. obhajil je bilo razdeljenih 71.555. — Lepa številka. Blagor tistim, ki so jo večali! So pa pač mnogi tudi, ki v njej niso všteti...

Za misijone smo nabrali v misijonskem tednu, pri cerkvenih nabirках in z darovi posameznikov toliko, da je bilo poslanega Družbi za širjenje vere Din 2.550 in ravno toliko tudi Apostolstvu sv. Cirila in Metoda. Poleg tega je bilo nabranega za bengalski misijon v nabiralniku pred sv. Andrejem Din 509,50 in v konsumu Din 75,25, skupaj Din 582,75 par. Mnogi so se tudi sami spomnili večkrat z molitvijo in darovi misijonov. — Te darove bo Bog gotovo z obrestmi plačeval!

Dobrodelnost je v okviru krščanske ljubezni lepo cvetela. Sirotišče in zavetišče na Skali je bilo napolnjeno celo leto. Konec leta je bilo treba kuhati kosilo za 110 lačnih. Razumljivo je, da je že sama Skala nudila Vincencijevi konferenci dosti skrbi. Popolnoma zase je bilo gospodarstvo Rokodelskega doma, ki pa bridko občuti, da obrt v Trziču propada in že dolgo ni zaseden. Niso pa bili zanemarjeni tudi reveži po družinah: obiskovali so jih odborniki Vincencijeve in Elizabetine konference. Premnogokrat so se odprla tudi vrata župnijskega urada z besedo prošnje, ki je bila navadno vedno upoštevana. — Velike potrebe so priklicale tudi mnogo dobrotnikov. Naj bodo njihova imena zapisana pri Bogu, ki vse obilno plačuje in ki naj še mehča srca faranov za potrebe bližnjega!

Versko življenje je jako poživila slovesnost stoletnice posvetitve župnijske cerkve. Za vse stanove so se vršile ločeno duhovne vaje. — Lepi dnevi slovesnosti naj z neizbrisnimi spomini budijo in ohranjajo sklepe duhovne obnove!

Težki dnevi so bili nad župnijo v dolgem predilniškem štrajku in v marsikatero družino se je naselila skrb, ko je po Trziču dolgo razsajala med otroci bolezen škrlatinke. — Teh in podobnih grozot nas varuj Bog!

Namesto cvetja na krsto Brusove mame iz Doline so poklonile dolinske žene Vincencijevi konferenci Din 96,75 in v isti namen g. Kralj Jože iz Trziča Din 75 namesto cvetja pokojnemu krstnemu botru Koširju Francu in birmanškemu botru Župec Jožefu. Bog plačaj!

Zakrajšek Viktor:

„Ušla je ...“

V dneh po prazniku sv. Treh kraljev je bilo. Cel dan sem po običaju kropil hiše in povsod voščil: »Za mnoga godina neka Bog čuva vašo kuču.« Ko sem se v mraku vrnil, sem krstil kar tri otroke in nato šel previdet neko bolnico. Komaj sem se po večerji vsedel k brevirju, ko me razburi mlad mož z vestjo, da so ukradli 16 letno deklico in da naj grem jaz pomagat, da jo rešimo. Med tem so tudi že poklicali komandirja orožniške postaje in skupno smo šli proti označeni hiši. Med potjo smo napravili načrt: jaz in stric greva najprej v hišo in ako bo treba, pokličeva še druge.

Pa ni bilo tako hudo kot pa žalostno, 18 letni fant, kateremu v vsem slabem v fari nimam para, se je zagledal v mlado deklico, ki je sirota brez očeta sama z mlajšima sestrama stanovala v mali hišici — njihova mati služi v Kosovski Mitrovici. Fant je siromak in še len po vrhu — njegov oče z leseno nogo prosi po hišah — nima na svetu ničesar kot slabo obleko na sebi, je vedel, da rednim potom ne bo mogel dobiti neveste, pa je, po zunanosti, lep, premamil drugo siroto, da gre za njim in tako izsili poroko. Žalostna je ta zgodba — oba mladoletna in brez vsakih sredstev se hočeta poročiti. A to je najžalostnejše: stari to zagovarjajo. Kako je bilo:

Ko smo se približali hiši, vidimo okrog in okrog sumljive sence. »Župnik gre,« je šlo od ust do ust in ko sem vstopil, je bila veža in soba polna. Vsi njegovi sorodniki s svojimi ženami so bili zbrani, da varujejo njo, ki je pribežala k njim. Okrog hiše so se pa zbirali njeni sorodniki in že so drug drugega napadali z jeziki. Začel sem spraševati, pa so kar vsi odgovarjali. Pokličem fanta in ga vprašam, kaj misli. »Vzamem jo za ženo.« — »Pa zakaj na

tak način?« — »Ona je pribežala za menoj in sedaj ne pustim, da se vrne.« — »Ali je to res?« sem vprašal njo, ki je stala poleg njega. »Ljubim ga in zbežala sem za njim.« — »Zakaj na ta način? Ali nista mogla priti k zapisniku, kot vsi drugi.« »Sorodniki ne bi dovolili, a tako...« — vmes so kričali vsi njegovi sorodniki in posebno žene so bile glasne. »Kdo vas bo živel, ko še za sebe nimaš?« se obrnem k fantu. — »Kakor je Bog rekel,« sem dobil za odgovor. Pa še obrnem še k očetu: »Ali boš ti skrbel za snaho, ko bo sin pri vojakih?« — »Kdo drugi kakor jaz,« je siromak odgovoril, pa ne ve, kaj bo jutri jedel, a sedaj mora braniti čast svojega rodu, katerega vsi zastopniki so zbrani okrog njega. Seveda so mu vsi sorodniki, stari in mladi, dajali potuho in korajžo. — Kako po takih odgovorih mlad fant ne bi bil korajžen in tudi dekle je pridobivalo na korajži. Vsem sem povedal par krepkih, a s tem sem jih samo podžgal. Da bi prišel do kraja, sem vse spodil iz sobe, kar pa zopet ni bil lahek posel, ker se mi je eden usedel kar na tla, češ: »Pa me premakni, če moreš!«. Počasi je pa le šlo in ostal sem v sobi sam s fantom in dekletom. Na vsa zavita vprašanja sem dobil isti odgovor: »Rada se imava — zbežala sem za njim.« Poklical sem njegovega očeta, ki je za njega pristal na poroko. Po dolgem razgovoru s par možmi od obeh strani — zunaj je bila seveda cela besedna vojska — smo določili, da gre dekle k nekemu daljnemu sorodniku, dokler ne pride njena mati, ki naj odloči za njo. Da ne bi prišlo do kakega napada, sem jo moral tudi jaz z orožnikom spremiti do označene hiše — vse druge smo pa skoro s silo morali napoditi nazaj.

(Konec prihodnjič)

J. G.:

Obisk pri Leninu

(Nadaljevanje)

Naenkrat je zavpil z zverinskim oduševljenjem: »Pa to je bilo že vse od davna pripravljeno, poprej nego smo mi postali. Inozemne države glupo mislijo, da je tukaj nastal neki novi sistem. To je napačno uverjenje zaslepljenih ljudi. Boljševiki so uporabili in razširili ono upravo, katera edino in iz-

ključno odgovarja ruskemu narodu. Krdelo sto milijonov živali se ne more vladati brez palice in korobača, brez tajne policije, brez strahu, brez vislic, brez vojnega sodišča, brez ječe in mučenja. Mi smo samo spremenili ljudi, ki so na ta način vladanja osnovali svoje gospodstvo. Za časa carjev je obstajalo gospo-

dujoče število šestdeset tisoč plemičev in štirideset tisoč dostojanstvenikov bogatih družin; torej gomila sto tisoč ljudi. Namesto te gospode vlada danes dva milijona boljševiških komisarjev. To je napredek in kako velik, ker je število gospodovalcev dvajsetkrat večje. Ali 98 odstotkov naroda se s tem ni nič okoristilo. Morete biti popolnoma sigurni, popolnoma prepričani o tem, da se 98 odstotkov ljudi ni nič okoristilo s to spremembo. Ali tako mora biti. Jaz sam to želim in zahtevam, da mora pri nas tako ostati.

Na Leninovem licu se je pojavil kot nekak pridržan posmeh. Trenutno je bil sličen trgovcu, ki je prevaril človeka in ki gleda z zasmehom in z zadovoljnostjo na svojo prevarano žrtev, ko odhaja od njega.

Kakšni pa bodo nasledniki — sem zamrmral. — kaj bo z napredkom? Kaj bo naposled sploh z naukom v Marksa? Lenin je gledal z začudenjem vame...

»Vam,« je nadaljeval, »ki imate velik vpliv in ste tujec, smem vse zaupati, saj vam itak ne bo nihče veroval. Vedite pa in si zapomnite, da sam Marks ni nikdar učil kaj drugega, nego da je razglaševal teoretične ideje fiktivnih izmišljenih vrednot.

Z ozirom na položaj v Rusiji in v Evropi sem bil prisiljen poprijeti se boljševiške ideologije, da dosežem svoj cilj. V drugih državah in v drugih časih bi bil morda posegel po drugih sredstvih. Marks ni nič drugega kot navaden židovski buržuj, kateri je prišel do večjega pomena le s pomočjo angleških statističnih dokazov, sam je pa bil pristaš industrijskih vlad. Marks ni imel nobene nagnjenosti in oduševljenja za barbarstvo in zato ni popoln človek. Ni nič drugega kot v pivo in v hegelianizem pomočen mozeg, na katerega je položil nekoliko ženialnih in dragocenih

idej. Naša ruska javnost je najboljši dokaz lažnjivosti njegovih preroštev.

Ravno tam, kjer še ni bilo sledu buržuazije, je zmagal komunizem na celi črti. Ljudje — gospod Gog — niso nič drugo, nego strahljive zverine, katere mora krotiti brez ozira druga neusmiljena zverina. Taka krvižejna zverina brez usmiljenja sem pa jaz. Vse drugo je le abotna in glupa beseda, abotna in glupa filozofija, abotna in glupa literatura, abotna in glupa muzika za ravno tako abotno in glupo človeško maso (množico). In ker so zverine podobne kriminalnim tipom, mora skrbeti vsaka vlada za to, da spremeni svojo državo v eno veliko ječo.

Stari carjev korobač je bil edini opravljeni in modri dokaz carjeve politične modrosti. In ako vi dobro premislite, boste pripoznali, da življenje v ječi najboljše zadostuje potrebam povprečnega človeka. Ljudje v temnicah sicer niso svobodni, pa nimajo tudi nobene odgovornosti, nobene skrbi in ne morejo izvrševati zločinov. Od tistega časa, ko spravijo človeka v ječo, je ta prisiljen živeti pošteno. Opusti vsako globokejšo premišljevanje in skrbnost, ker to drugi za njega delajo. Ve, da ima hrano in prenočišče v dnevih zdravja in boleznih. On nima neprijetnosti kakršne ima vsakdanji prosti človek, ki mora skrbeti za kruh in stanovanje. Moja je ideja in ideal moj je ta, da spremenim Rusijo v eno velikansko ječo. Pa nikar ne mislite, da trdim tako iz egoizma, ker pri tem današnjem sistemu in pri tej obliki uprave so največji sužnji in žrtve stražniki in pa krvniki mučitelji.

Tedaj je Lenin iznenada prenehal govoriti ter je začel pregledovati enega izmed načrtov na mizi. To je bil načrt ogromne trdnjave z mnogimi stolpi in neštevilnimi okroglimi okni.

To in ono

Devetdnevnic za proglasitev blaženim škofa Friderika Barage je bila priporočena našim župljanom. Oglasilo se je takoj toliko Baragovih častilcev, da je leto 1957 razdeljeno med družine in posameznike tako, da se v župniji opravlja skozi celo leto kar po dve devetdnevnic. Poleg tega je bilo oddanih še 24 devetdnevnic za dneve, ki jih mo-

lilci določijo kar sami. Kdor se še hoče pridružiti tej četi molilcev, naj pride po podobico z molitvijo kar v zakristijo.

Znamenje »Ecce homo« v spodnjem koncu Tržiča oskrbuje odslej ga. Marija Romihova, kjer naj se vsak oglasi za prižiganje električnih sveč in v drugih zadevah znamenja.

Oznanila za februar

2. Svečnica, nezapovedan praznik. Službe božje so kakor ob nedeljah. Slovesen blagoslov sveč se vrši ob ¼10.

3. Sv. Blaž. Ob šestih je orglana sv. maša. Blagoslov sv. Blaža se bo delil zjutraj pred šesto sv. mašo in od pol sedmih dalje. Verniki naj pokleknejo kar po cerkvi ob klopih.

5. Prvi petek v mesecu. Ob šestih je sveta maša pred Najsvetejšim. Na predvečer je v župni cerkvi skupna molitev svete ure od osme do devete ure zvečer.

7. Prva nedelja v mesecu, III. predpepelnična nedelja, pustna nedelja in pričetek 40 urne pobožnosti. Po pridigi pred šesto sv. mašo bo blagoslov z Najsvetejšim, ki ostane izpostavljen do šeste ure zvečer. V ponedeljek bo Najsvetejše izpostavljeno od šeste zjutraj do šeste zvečer, v torek pa od šeste zjutraj do končane popoldanske pobožnosti. Kdor prejme sv. zakramente in moli v papežev namen, dobi popolne odpustke; nepopolne odpustke nudi tudi vsak obisk Najsvetejšega, združen z molitvijo in kesanjem. Vsak dan tridnevniče bo popoldne ob treh pridiga in litanije, v torek bodo za sklep slovesne pete litanije Sreca Jezusovega in zahvalna pesem. — Ure čiščenja naj bodo ob tridnevnicah razdeljene: V nedeljo 11—12 bližnji sosedje, 12—1 čč. šolske sestre, 1—2 dekliška Marijina družba, 2—3 ženska Marijina družba, 4—5 tretji red, 5—6 moške in mladeniči. V ponedeljek in torek je red isti kot v nedeljo, le po 11. uri dopoldne naj pridejo tisti otroci, ki so tedaj prosti šolskega pouka. — Sv. maše bodo te dni ob 6., 8. in 10.

9. Pustni torek. Zvečer ob 11 bo opomnil veliki zvon na postni čas.

10. Pepelnica. Ob ¼6 bo slovesen blagoslov pepela in nato pepeljenje, ki se vrši tudi

po šesti sv. maši, ki je orglana. Ta dan je pričetek dobe za izpolnjevanje velikonočne dolžnosti. Pri nas je mogoče tudi sv. zakramente ob pustni tridnevnicah obrniti v ta namen. Naj upoštevajo to zlasti moški, ko je letos pustna nedelja tudi njihova prva nedelja v mesecu.

14. Prva postna nedelja. Službe božje so v navadnem redu.

17., 19., 20. Kvaterni dnevi. V petek je strogi post, v sredo in soboto je pa dovoljeno jesti meso, a si moramo pri jedi pritrpati.

21. Druga postna in kvaterna nedelja. Službe božje so v navadnem redu. Po šesti sv. maši je izpostavljeno Najsvetejše pol ure za uro molitve za duhovnike, za katere se moli pri vseh službah božjih predpisana molitev. Pred cerkvijo bo pušča za reveže Vincencijeve konference.

24. Sv. Matija, apostol. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

28. Tretja postna nedelja. Službe božje so v navadnem redu.

Ves postni čas bo vsak petek sv. križev pot zvečer ob 7.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 7., vesoljna odveza 2.

Dekliška Marijina družba: shod 14., skupno sv. obhajilo 28., dekliški večeri po oznanilu v cerkvi.

Marijina družba za žene: shod 21., skupno sv. obhajilo 14.

Marijina vrteca: shodi po oznanilu.

Mesečna šolska sv. spoved: deklice osnovne šole 6., dečki osnovne šole 20., meščanska šola 13. Vedno popoldne ob treh in drugo jutro po osmi sv. maši skupno sv. obhajilo.

Mladinska pobožnost: 28. popoldne, ko je nagovor za otroke in otroško petje pri popoldanski službi božji.

Župnijska kronika za december 1936

Decembra v naši župniji rojeni: 11.

Decembra v naši župniji poročenih: nihče.

Decembra v naši župniji umrli:

1. Zupan Metod, sir, delavca, rojen 15. 5. 1936 v Dolini, umrl v Dolini 72, dne 3. decembra.
2. Gladek Aleksander: rojen 10. 12. 1936 v Dolini 59, umrl isti dan istotam.
3. Zech Jožefa, soproga predilniškega uradnika, rojena 21. 3. 1876 v Trziču, poročena 5. 10. 1896, umrla v Trziču, Na Blekah 1, dne 14. decembra.
4. Erlah Marija, hišna posestnica, rojena 14. 1. 1869 v Križah, poročena 25. 10. 1899, umrla na Bistrici 56, dne 16. decembra.
5. Zavrl Martin, predilniški delavec, rojen 8. 11. 1875 v Smartnem pri Kranju, poročen tretjič 9. 11. 1924, umrl na Bistrici 25, dne 17. dec.
6. Tišler Alojzij, sin predilniške delavke, rojen 10. 6. 1928 v Trziču, umrl v Trziču, Pot na pilarno 2, dne 21. decembra.
7. Primožič Marija, posestnica, rojena 31. 1. 1879 v Dolini, poročena 28. 5. 1906, umrla v Dolini št. 60, dne 24. decembra.

8. Kuhar Terezija, gospodinja, rojena 19. 9. 1859 pri Sv. Ani, poročena 10. 10. 1888, umrla v Trziču, Viljem Pollakova ulica 9, dne 30. decembra.

Decembarska poročila od drugod:

1. Klemenc Ivana, rojena pri Sv. Ani 64 dne 22. 5. 1888, se je poročila v La Machine v Franciji 18. 5. 1935 s Kovač Antonom.
2. Verbič Ignacij, tovarnar usnja v Trziču, Ljubeljska cesta 7, in Zibler Marija, zasebnica v Trziču, Ljubeljska cesta 12, sta bila poročena pri oo. frančiškanih v Ljubljani 5. 12. 1936.
3. Rozman Andrej, rojen pri Sv. Ani 43 dne 29. 11. 1904, se je poročil protestantsko v Mürzschlagu na Stajerskem 17. 8. 1935.
4. Ovsenek Martin, predilniški delavec, rojen v Trziču 11. 11. 1902, poročen 27. 10. 1928, je umrl v ljubljanski bolnici 25. 11. 1936.
5. Košir Franc, poštni zvičnik v pokoju, rojen na Bistrici 2. 4. 1877, poročen 26. 2. 1905, je umrl v ljubljanski bolnici 22. 12. 1936.

Za predstavnik in založnik: Anton Vovk, župnik v Trziču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Gvido Rant, O. F. M. — Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec